

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

щодо змін до деяких законодавчих актів у сфері охорони культурної спадщини

Зміст

1. [Зем Кодекс](#)
2. [ЗУ Про землеустрій](#)
3. [ЗУ Про Держ зем кадастр](#)
4. [ЗУ Про охор культурн спадщ.](#)

Чинна редакція норми Закону	Запропонована редакція
1. Земельний кодекс України	
Стаття 54. Використання земель історико-культурного призначення 1. Землі історико-культурного призначення можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності. 2. Навколо історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій, музеїв просто неба, меморіальних музеїв-садиб, пам'яток культурної спадщини, їх комплексів (ансамблів) встановлюються зони охорони пам'яток із заборонаю діяльності, що шкідливо впливає або може вплинути на додержання режиму використання таких земель. 3. Порядок використання земель історико-культурного призначення визначається законом.	Стаття 54. Використання земель історико-культурного призначення 1. Землі історико-культурного призначення можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності. 2. Навколо історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій, об'єктів культурної всесвітньої спадщини, музеїв просто неба, меморіальних музеїв-садиб, пам'яток культурної спадщини, їх комплексів (ансамблів) встановлюються зони охорони пам'яток із заборонаю діяльності, що шкідливо впливає або може вплинути на додержання режиму використання таких земель. 3. Порядок використання земель історико-культурного призначення визначається законом.

норма відсутня	Стаття 54-1. Обмеження у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини 1. На використання земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, встановлюються обмеження відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини». Обмеження у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони історичних ареалів, буферних зон, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини поширюється на усі розташовані в межах цих територій та об'єктів землі незалежно від їх цільового призначення. 2. Межі обмежень у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини визначаються відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини» і зазначаються в документації із землеустрою, містобудівній документації, науково-проектній документації у сфері охорони культурної спадщини. 3. Режим використання земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини визначається науково-проектною документацією у сфері охорони культурної спадщини, а до затвердження такої документації - Законом України «Про охорону культурної спадщини».
Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою ... 3. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимотворюючих об'єктів погоджуються в	Стаття 186. Погодження і затвердження документації із землеустрою ...

~~обов'язковому порядку територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, та структурним підрозділом відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району — виконавчим органом відповідної міської ради у сфері містобудування та архітектури, а також органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони культурної спадщини (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій історико-культурного призначення), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, а на території Автономної Республіки Крим — органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій лісогосподарського призначення), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, а на території Автономної Республіки Крим — органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань водного господарства (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій земель водного фонду та водоохоронних зон), центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, земель оздоровчого, рекреаційного призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон), органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного~~

~~середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення). Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів у зоні відчуження та зоні безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, погоджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення.~~

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів погоджуються з власниками, користувачами земельних ділянок, які включаються до території природно-заповідного фонду, іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів без їх вилучення, крім випадків, коли обмеження безпосередньо встановлені законом або прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів затверджуються їх замовниками.

...

4. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів погоджуються з власниками, користувачами земельних ділянок, які включаються до території природно-заповідного фонду, іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів без їх вилучення, крім випадків, коли обмеження безпосередньо встановлені законом або прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів затверджуються їх замовниками, **крім проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх**

норма відсутня норма відсутня	режимоутворюючих об'єктів, що розробляються з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі та режими використання земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, які затверджується органами, що відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини» затверджують науково-проектну документацію у сфері охорони культурної спадщини, яка визначає обмеження у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони історичних ареалів, буферних зон, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини. ... 15. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, крім технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж території пам'ятки місцевого значення, її зони охорони, меж історико-культурного заповідника місцевого значення, яка затверджується органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим; обласної, Київської та Севастопольської міських державними адміністрацій. 16. Затверджена документація із землеустрою в електронній формі подається до Державного фонду документації із землеустрою та оцінки земель.
2. Закон України «Про землеустрій»	
Стаття 25. Документація із землеустрою Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Види документації із землеустрою:	Стаття 25. Документація із землеустрою Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації. Види документації із землеустрою:

а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць; норма відсутня ...	а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць; ... «л) технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини». ...
Стаття 29. Загальні вимоги до змісту документації із землеустрою ... Склад, зміст і правила оформлення кожного виду документації із землеустрою регламентуються відповідною нормативно-технічною документацією з питань здійснення землеустрою. ...	Стаття 29. Загальні вимоги до змісту документації із землеустрою ... Документація із землеустрою в складі текстових матеріалів обов'язково містить пояснювальну записку, в якій зазначається інформація про: ... відомості про наявні в межах об'єкту землеустрою обмеження у використанні земель (у випадку формування земельних ділянок, а також у випадку внесення до Державного земельного кадастру відомостей про сформовану земельну ділянку, обмеження у використанні земель) із зазначенням підстави встановлення таких обмежень; ...
Стаття 47. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів ...	Стаття 47. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів ... Проект землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, що розробляється з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі та режими використання земель історико-культурного призначення, зон охорони,

норма відсутня	буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини розробляється у складі науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, крім випадків розроблення таких проектів з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, встановлені до набрання чинності цією частиною. Проект землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, що розробляється з метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі та режими використання земель історико-культурного призначення, зон охорони, буферних зон, історичних ареалів, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, включає: а) завдання на складання проекту землеустрою; б) пояснювальну записку; в) характеристику території з встановленням режиму використання земель, на яких розташовані об'єкти культурної всесвітньої спадщини, пам'ятки культурної спадщини, їх комплекси (ансамблі), історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музеї-садиби, зони охорони, буферні зони, історичні ареали; г) матеріали геодезичних вишукувань та землепорядного проектування; і) перелік обмежень у використанні земельних ділянок». ...
норма відсутня	Стаття 57-1. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини 1. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини розробляється з

	метою внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі територій пам'яток культурної спадщини, зон охорони, об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історичних ареалів населених місць, охоронюваних археологічних територій, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій, а також пов'язаних з ними обмежень у використанні земель, що встановлені Законом України «Про охорону культурної спадщини і діють до затвердження відповідної науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини включає: а) завдання на складання документації; б) пояснювальну записку; в) матеріали геодезичних вишукувань із визначення координат поворотних точок меж режимоутворюючого об'єкта; г) перелік обмежень у використанні земельних ділянок.»
Розділ IX ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ ... норма відсутня	Розділ IX ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ ... 1-3. До 1 січня 2024 року: а) до складу проектів землеустрою щодо відведення земельної ділянки: - природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, земельної ділянки, розташованої на території чи в межах об'єкта природно-заповідного фонду або в межах прибережної захисної смуги, включається інформація про обмеження у використанні земельної ділянки, надана органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища із посиланням на відповідні проекти організації територій та об'єктів природно-заповідного фонду та/або місцеві схеми

формування екомережі, а земельної ділянки, розташованої у зоні відчуження або зоні безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, - центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища;

розташованої на території об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історико-культурних заповідників державного значення та історико-культурних заповідних територій, пам'яток культурної спадщини національного значення, їх зон охорони, історичних ареалах населених місць та охоронюваних археологічних територіях, включається інформація про наявність у межах земельної ділянки режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини, а також обмеження у використанні земельної ділянки, надана центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини;

розташованої на території пам'яток культурної спадщини місцевого значення, історико-культурних заповідників місцевого значення, їх зон охорони та інших землях історико-культурного призначення, включається інформація про режимоутворюючі об'єкти культурної спадщини, а також обмеження у використанні земельної ділянки, надана органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, обласної, Київської чи Севастопольської міських державних адміністрацій.

б) до складу проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів включається:

інформація про наявність у межах земельної ділянки територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій,

пам'яток культурної спадщини, їх зон охорони, історичних ареалів населених місць та охоронюваних археологічних територій, а також обмеження у використанні земельної ділянки, надані центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, обласними, Київською чи Севастопольською міськими державними адміністраціями (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій історико-культурного призначення, режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини);

інформація про обмеження у використанні земельної ділянки, надана центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, земель оздоровчого, рекреаційного призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон), органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення).

Інформація, зазначена у цьому пункті, надається відповідним органом виконавчої влади в електронній формі за зверненням відповідного розробника проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки протягом десяти робочих днів з дня одержання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки. При розгляді звернення стосовно надання інформації забороняється вимагати:

додаткові матеріали та документи, не включені до проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки відповідно до статті 50 Закону України "Про землеустрій";

надання погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки будь-якими іншими органами виконавчої влади,

	органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями; проведення будь-яких обстежень, експертиз та робіт." ...
3. Закон України «Про Державний земельний кадастр»	
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: ... режимоутворюючий об'єкт - об'єкт природного або штучного походження (водний об'єкт, об'єкт магістральних трубопроводів, енергетичний об'єкт, об'єкт культурної спадщини, військовий об'єкт, інший визначений законом об'єкт), під яким та /або навколо якого у зв'язку з його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: ... режимоутворюючий об'єкт - об'єкт природного або штучного походження (водний об'єкт, об'єкт магістральних трубопроводів, енергетичний об'єкт, об'єкт культурної спадщини (територія пам'яток культурної спадщини, зон охорони, об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історичних ареалів населених місць, охоронюваних археологічних територій, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій), військовий об'єкт, інший визначений законом об'єкт), під яким та /або навколо якого у зв'язку з його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.
Стаття 14. Склад відомостей Державного земельного кадастру про обмеження у використанні земель 1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про обмеження у використанні земель: вид; опис меж; площа; зміст обмеження;	Стаття 14. Склад відомостей Державного земельного кадастру про обмеження у використанні земель 1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про обмеження у використанні земель: вид; опис меж; площа; зміст обмеження;

опис режимоутворюючого об'єкта - контури, назви та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень (за наявності такого об'єкта); інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель. норма відсутня	опис режимоутворюючого об'єкта - контури, назви та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень (за наявності такого об'єкта); інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель. До внесення до Державного земельного кадастру відомостей про опис меж та обмеження у використанні земель із координатами поворотних точок таких меж щодо території пам'яток культурної спадщини, зон охорони, об'єктів культурної всесвітньої спадщини, буферних зон, історичних ареалів населених місць, охоронюваних археологічних територій, історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій, до Державного земельного кадастру включаються такі відомості про зазначені обмеження у використанні земель: вид; зміст обмеження; опис режимоутворюючого об'єкта – контур, назва та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень; відстань від контуру режимоутворюючого об'єкта, на яку поширюється обмеження у використанні земель; інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель. Технологічні та програмні засоби Державного земельного кадастру мають забезпечувати автоматизоване визначення меж обмежень у використанні земель, в обсязі та випадках, зазначених у абзаці восьмому цієї частини, шляхом визначення відстані від контуру режимоутворюючого об'єкта, без необхідності проведення робіт із землеустрою із визначення координат поворотних точок зазначених меж».
Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ ...	Розділ VII ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ ...

норма відсутня	8-1. Відомості про обмеження у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони історичних ареалів, буферних зон, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, встановлені до набрання чинності частиною сьомою статті 47 Закону України «Про землеустрій», вносяться до Державного земельного кадастру на підставі матеріалів, за якими відповідно до законодавства, що діяло на момент їх розроблення, здійснювалося встановлення таких обмежень, за заявою органу охорони культурної спадщини, який затвердив такі матеріали, а у разі, якщо з таких матеріалів неможливо встановити дійсні межі зазначених обмежень – на підставі проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів. В такому випадку зазначені проекти розробляються не у складі науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини.
4. Закон України «Про охорону культурної спадщини»	
Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: норми відсутні	Стаття 1. Визначення термінів У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: ... зони охорони пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території (далі - зони охорони) - встановлювані охоронна зона, зона регулювання забудови, зона охоронюваного ландшафту, зона охорони археологічного культурного шару, в межах яких діє спеціальний режим їх використання»; облікова документація – документація, що формується в порядку обліку об'єктів культурної спадщини та містить дані щодо цінності об'єкта культурної спадщини, характерних властивостей, що становлять його історико-культурну цінність, етапів розвитку,

	просторових, функціональних характеристик, стану збереження, а також дані проведених досліджень.
Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить: ... 4) затвердження державних норм та правил з питань охорони культурної спадщини, а щодо пам'яток архітектури та містобудування - спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, архітектури, містобудування; 5) встановлення режиму використання пам'яток національного значення, їхніх територій, зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць; 5-1) затвердження режиму використання об'єктів всесвітньої спадщини, їх територій, буферних зон; ... До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить: ... 11) забезпечення публікації Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення до нього змін;	Стаття 5. Повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, належить: ... 4) затвердження державних норм та правил з питань охорони культурної спадщини, а щодо пам'яток архітектури та містобудування - спільно з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, архітектури, містобудування; 5-1) затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації із визначення режиму використання об'єкта всесвітньої спадщини, затвердження науково-проектної документації із визначення меж та режимів використання території об'єкта культурної всесвітньої спадщини» та проектів землеустрою що розробляються у її складі, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини (у разі встановлення такою документацією меж території об'єкта культурної всесвітньої спадщини); ... До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, належить: ... 11) забезпечення публікації Державного реєстру нерухомих пам'яток України та внесення до нього змін; 12) затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації із визначення режиму використання пам'ятки

12) визначення меж територій пам'яток національного значення та затвердження їх зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць; 12-1) затвердження меж територій об'єктів всесвітньої спадщини та їх буферних зон; норма відсутня ...	національного значення, меж і режимів використання її території та зон охорони, історико-культурного заповідника державного значення, історико-культурної заповідної території, їх зон охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць; 12-1) затвердження науково-проектної документації із визначення меж та режимів використання буферних зон об'єкта всесвітньої спадщини; 12-2) затвердження технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини (у разі встановлення такою документацією меж території пам'ятки національного значення, історико-культурного заповідника державного значення, історико-культурної заповідної території, їх зон охорони, історичних ареалів); ...
Стаття 6. Повноваження інших органів охорони культурної спадщини 1. До повноважень органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції належить: ... 4) визначення меж територій пам'яток місцевого значення та затвердження їхніх зон охорони;	Стаття 6. Повноваження інших органів охорони культурної спадщини 1. До повноважень органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій відповідно до їхньої компетенції належить: ... 4) затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини (у разі встановлення такою документацією меж території пам'ятки місцевого значення та її зон охорони); 4-1) затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної

норма відсутня 5) встановлення режиму використання пам'яток місцевого значення, їхніх територій, зон охорони; ...	спадщини (у разі встановлення такою документацією меж історико-культурного заповідника місцевого значення, його зон охорони); 5) затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації із визначення режиму використання пам'яток місцевого значення; ...
Норма відсутня	Стаття 14-1 Територія пам'ятки 1. Територія пам'ятки - територія, історично і топографічно пов'язана з розпланувально-просторовою еволюцією пам'ятки і для якої визначається спеціальний охоронний режим її використання з метою збереження цілісності пам'ятки. Межі та режими використання території пам'ятки визначаються науково-проектною документацією, яка складається за результатом проведених досліджень. Рішення про затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання території пам'ятки приймається: центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, - щодо територій пам'яток національного значення; органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - щодо територій пам'яток місцевого значення. Порядок визначення меж та режимів використання території пам'ятки та затвердження науково-проектної документації встановлюється Кабінетом Міністрів України. 2. Режим використання території пам'ятки встановлює обмеження діяльності у використанні відповідної території (земель). Будь-яка діяльність у межах території пам'ятки повинна здійснюватися з дотриманням режиму використання пам'ятки, у тому числі всіх обмежень у використанні земель, зокрема у сфері забудови.

3. До затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж та режимів використання території пам'ятки відповідно до частини першої цієї статті, межа території пам'ятки встановлюється:

1) для пам'яток археології:

для поселень:

у межах населених пунктів - 100 метрів,
за межами населених пунктів – 300 метрів навколо від знахідки фрагменту ділянки археологічного культурного шару, визначений в обліковій документації;

для городищ:

у межах населених пунктів - 100 метрів,
за межами населених пунктів – 300 метрів навколо залишків оборонних споруд (вал, рів), визначених в обліковій документації;

для безкурганних могильників:

у межах населених пунктів - 100 метрів,
за межами населених пунктів – 300 метрів навколо знахідки фрагменту ділянки археологічного культурного шару поховання, визначеного в обліковій документації;

для курганів, тощо:

у межах населених пунктів - 100 метрів,
за межами населених пунктів – 300 метрів навколо від центральної точки, визначеній в обліковій документації;

2) для пам'яток архітектури – 20 метрів навколо периметру забудови;

3) для пам'яток садово-паркового мистецтва, історії, монументального мистецтва, ландшафтних, містобудування - територією, зайнятою пам'яткою.

В межах встановленої відповідно до цієї частини території пам'ятки **заборонено:**

проводити роботи з **нового будівництва**, а також будівельні роботи на існуючих об'єктах, якщо наслідком виконання таких робіт стане **збільшення їх висотності або зовнішніх геометричних розмірів фундаментів більш як на 15 %** (крім територій пам'яток археології) або зменшення відстані від пам'ятки, що охороняється;

розміщення нових елементів благоустрою, пов'язаних фундаментом із землею (грунтом), тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, стаціонарних конструкцій для розміщення зовнішньої реклами.

Для цілей цієї частини, не вважається порушенням режиму території пам'ятки виконання робіт з облаштування відповідно до законодавства засобів безперешкодного доступу до будівель та споруд для забезпечення доступності і безпеки об'єктів для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, навіть у випадку, якщо це призведе до зменшення відстані між будівлею або спорудою та пам'яткою.

Земляні роботи на території пам'ятки можуть бути проведені лише за умови попередніх археологічних розвідок, крім:

сінокосіння,
городництва,
неглибокої оранки,
випасання худоби,
робіт із реконструкції, ремонту або заміни дорожнього покриття,
виконання робіт з обстеження, ремонту, переукладання інженерних мереж,

благоустрою, за винятком розміщення нових елементів благоустрою, пов'язаних фундаментом із землею (грунтом), тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, стаціонарних конструкцій для розміщення зовнішньої реклами,

виконання робіт з ліквідації стихійного лиха, надзвичайних ситуацій, аварій, усунення негативних наслідків, викликаних

	військовими діями або в ході проведення антитерористичної ситуації та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що здійснюються шляхом проведення операції Об'єднаних сил. 4. Відомості межі і режими використання території пам'ятки підлягають внесенню до Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру як відомості про обмеження у використанні земель (у тому числі у сфері забудови). Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж режимоутворюючих об'єктів культурної спадщини (щодо встановлення меж територій пам'ятки, що є складовою облікової документації), затверджується: центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини - щодо пам'яток національного значення; органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим; обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій – щодо пам'яток місцевого значення.»; Протягом трьох робочих днів з дня затвердження технічної документації орган, який її затвердив, має забезпечити подання заяви про внесення встановлених документацією обмежень у використанні земель, до Державного земельного кадастру. 5. Зміна визначених меж і режимів використання пам'ятки здійснюється в порядку, встановленому частиною першою цієї статті
Стаття 24. Утримання та використання пам'яток 1. Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору. 2. Використання пам'ятки повинно здійснюватися відповідно до режимів використання, встановлених органами охорони культурної спадщини, у спосіб, що потребує	Стаття 24. Утримання та використання пам'яток 1. Власник або уповноважений ним орган, користувач зобов'язані утримувати пам'ятку в належному стані, своєчасно провадити ремонт, захищати від пошкодження, руйнування або знищення відповідно до цього Закону та охоронного договору. 2. Використання пам'ятки повинно здійснюватися відповідно до визначених або встановлених режимів використання, у спосіб, що потребує якнайменших змін і доповнень пам'ятки та забезпечує

якнайменших змін і доповнень пам'ятки та забезпечує збереження її матеріальної автентичності, просторової композиції, а також елементів обладнання, упорядження, оздобу тощо.

Режими використання пам'яток встановлює:

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини щодо пам'яток національного значення;

орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації щодо пам'яток місцевого значення.

3. Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її

збереження її матеріальної автентичності, просторової композиції, а також елементів обладнання, упорядження, оздобу тощо.

Режими використання пам'ятки визначаються науково-проектною (науково-дослідною) документацією, яка складається за результатом проведених досліджень.

Рішення про затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації із визначення режимів використання пам'ятки приймається:

центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, - щодо пам'яток національного значення;

органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - щодо пам'яток місцевого значення.

Порядок визначення режимів використання пам'яток та затвердження науково-проектної (науково-дослідної) документації встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. До визначення в установленому порядку режиму використання пам'ятки відповідно до частини другої цієї статті, режим використання пам'ятки встановлюється відповідно до рекомендованих в обліковій документації або в охоронному договорі режимів використання.

У разі відсутності режиму використання пам'ятки в обліковій документації, охоронному договорі на пам'ятці допускається лише консервація, реставрація, музеїфікація, ремонт, пристосування, а її використання має бути тотожним функціональному використанню пам'ятки, визначеному на момент надання їй відповідного статусу.

Відомості про режими використання пам'ятки (у тому числі режими, встановлені відповідно до абзаців першого-другого цієї частини) вносяться до Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру як обмеження у використанні земель

4. Забороняється змінювати призначення пам'ятки, її частин та елементів, робити написи, позначки на ній, на її території та в її охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

...

охоронній зоні без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини. ...	
Стаття 31. Охоронювані археологічні території 1. Топографічно визначені території чи водні об'єкти, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, за поданням відповідного органу охорони культурної спадщини можуть оголошуватися рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини охоронюваними археологічними територіями на обмежений або необмежений строк у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Правовий режим охоронюваної археологічної території визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. ...	Стаття 31. Охоронювані археологічні території 1. Топографічно визначені території чи водні об'єкти, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, за поданням відповідного органу охорони культурної спадщини можуть оголошуватися рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини охоронюваними археологічними територіями на обмежений або необмежений строк у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Правовий режим охоронюваної археологічної території визначається науково-проектною документацією із визначення меж і режимів використання охоронюваної археологічної території, яка складається за результатами проведених досліджень. Рішення про затвердження науково-проектної документації приймає центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. ...
Стаття 32. Зони охорони пам'яток, буферні зони об'єктів всесвітньої спадщини, історичні ареали населених місць 1. З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, їх комплексів (ансамблів), історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій навколо них мають встановлюватися зони охорони пам'яток: охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару.	Стаття 32. Зони охорони пам'яток, буферні зони об'єктів всесвітньої спадщини, історичні ареали населених місць 1. З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій та об'єктів всесвітньої культурної спадщини визначаються зони охорони (охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару) і буферні зони.

Межі та режими використання зон охорони пам'яток визначаються відповідною науково-проектною документацією і затверджуються відповідним органом охорони культурної спадщини.

Порядок визначення та затвердження меж і режимів використання зон охорони пам'яток та внесення змін до них встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

2. З метою забезпечення збереження видатної універсальної цінності об'єктів всесвітньої спадщини навколо них встановлюються буферні зони, про затвердження яких центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини, в установленому порядку інформує Комітет всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Межі та режими використання буферних зон об'єктів всесвітньої спадщини визначаються відповідною науково-проектною документацією і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

3. З метою захисту традиційного характеру середовища населених місць вони заносяться до Списку історичних населених місць України.

Список історичних населених місць України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини затверджується Кабінетом Міністрів України.

Межі та режими використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на територіях історичних ареалів населених місць визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, відповідною науково-проектною документацією, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони

Межі та режими використання зон охорони визначаються науково-проектною документацією, яка складається за результатом проведених досліджень.

Рішення про затвердження науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони приймається:

центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, - щодо зон охорони пам'яток національного значення, історико-культурних заповідників, державного значення, історико-культурних заповідних територій;

органом охорони культурної спадщини Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - щодо пам'яток місцевого значення; історико-культурних заповідників місцевого значення.

Режим використання зон охорони встановлює обмеження діяльності у використанні відповідної території (земель).

Порядок визначення меж і режимів використання зон охорони, затвердження науково-проектної документації та внесення змін до неї встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Зміна визначених меж і режимів використання зон охорони здійснюється відповідно до цієї статті.

2. До визначення в установленому порядку відповідно до частини другої цієї статті зон охорони граничні межі зони охорони становлять:

у межах населених пунктів – 100 метрів,

за межами населених пунктів – 300 метрів від межі території пам'ятки, історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території.

В межах зон охорони заборонено:

проводити роботи з:

нового будівництва на відстані, меншій за суму з подвійної висоти пам'ятки, що охороняється та запланованої новобудови;

будівельні роботи на існуючих об'єктах, якщо наслідком виконання таких робіт стане збільшення їх висотності або зовнішніх геометричних розмірів фундаментів більш як на 15 % (крім територій пам'яток археології) або зменшення відстані від пам'ятки, що

культурної спадщини або уповноваженими ним органами охорони культурної спадщини.	охороняється, понад граничний рівень, який визначається, як подвійна сума висот пам'ятки та об'єкта, на якому проводяться відповідні будівельні роботи. Для цілей цієї частини, не вважається порушенням режиму території пам'ятки виконання робіт з облаштування відповідно до законодавства засобів безперешкодного доступу до будівель та споруд для забезпечення доступності і безпеки об'єктів для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, навіть у випадку, якщо це призведе до зменшення відстані між будівлею або спорудою та пам'яткою. В межах зон охорони історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території заборонено: проводити роботи з нового будівництва та будівельні роботи на існуючих об'єктах, якщо наслідком виконання таких робіт стане збільшення їх висотності або зовнішніх геометричних розмірів фундаментів більш як на 15 % (крім територій пам'яток археології) або зменшення відстані від пам'ятки, що охороняється, понад граничний рівень, який визначається, як подвійна сума висот пам'ятки та об'єкта, на якому проводяться відповідні будівельні роботи; розміщувати нові елементи благоустрою, пов'язані фундаментом із землею (грунтом), тимчасові споруди для провадження підприємницької діяльності, стаціонарні конструкції для розміщення зовнішньої реклами. Для цілей цієї частини, не вважається порушенням режиму зони охорони виконання робіт з облаштування відповідно до законодавства засобів безперешкодного доступу до будівель та споруд для забезпечення доступності і безпеки об'єктів для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, навіть у випадку, якщо це призведе до зменшення відстані між будівлею або спорудою та пам'яткою. Земляні роботи в межах зони охорони можуть бути проведені лише за умови попередніх археологічних розвідок, крім: - сінокосіння, - городництва, - неглибокої оранки, - випасання худоби,
---	--

робіт із ремонту або заміни дорожнього полотна,
виконання робіт з обстеження, ремонту, переукладання
інженерних мереж,

благоустрою, за винятком розміщення нових елементів
благоустрою, пов'язаних фундаментом із землею (грунтом), тимчасових
споруд для провадження підприємницької діяльності, стаціонарних
конструкцій для розміщення зовнішньої реклами,

виконання робіт з ліквідації стихійного лиха, надзвичайних
ситуацій, аварій, усунення негативних наслідків, викликаних
військовими діями або в ході проведення антитерористичної ситуації
та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і
оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у
Донецькій та Луганській областях, що здійснюються шляхом
проведення операції Об'єднаних сил.

3. З метою забезпечення збереження видатної універсальної
цінності об'єктів культурної всесвітньої спадщини навколо них
встановлюються буферні зони.

Межі і режими використання буферної зони об'єкта всесвітньої
спадщини визначаються науково-проектною документацією із
визначення меж і режимів використання буферної зони за результатом
проведених досліджень.

Рішення про затвердження науково-проектної документації із
визначення меж і режимів використання буферної зони приймає
центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у
сфері охорони культурної спадщини.

Про визначення меж і режимів використання буферної зони
об'єкта всесвітньої спадщини центральный орган виконавчої влади, що
реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, в
установленому порядку інформує Комітет всесвітньої спадщини
ЮНЕСКО.

Порядок визначення меж і режимів використання буферної зони та
внесення змін до них, затвердження науково-проектної документації
встановлюється Кабінетом Міністрів України.

До визначення меж буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини в
установленому порядку межі буферної зони об'єкта всесвітньої

спадщини встановлюються відповідно до меж, зазначених в номінаційному досьє.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини протягом місяця з дня включення об'єкта культурної спадщини до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО забезпечує передачу відомостей про встановлені межі буферної зони до Державного земельного кадастру та до органу, відповідального за ведення містобудівного кадастру як відомостей про обмеження у використанні земель.

4. З метою захисту традиційного характеру середовища населених місць вони заносяться до Списку історичних населених місць України.

Список історичних населених місць України за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, затверджується Кабінетом Міністрів України.

В кожному історичному населеному місці визначається один або більше історичний ареал.

Межі та режими використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на територіях історичних ареалів населених місць визначаються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, відповідною науково-проектною документацією, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері охорони культурної спадщини.

5. До затвердження в установленому порядку науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання історичних ареалів в межі ареалу визначаються науково-проектною документацією, яка розробляється на замовлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

В межах історичних ареалів, визначених відповідно до абзацу першого цієї частини, встановлюються такі режими використання:

забезпечується історичне розпланування і забудова, традиційних характер середовища й ландшафту;

забезпечується збереження історичної парцеляції; традиційних матеріалів зовнішнього оздоблення, характерних архітектурних прийомів/елементів та типів, габаритів та матеріалу даху;

забезпечується уникнення прокладання комунікацій для транзитного транспорту, підземних магістральних інженерних мереж, улаштування нових повітряних ліній електропередачі, розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, стаціонарних конструкцій для розміщення зовнішньої реклами;

висотні параметри нових будівель та споруд чи реконструкції існуючих обмежуються висотними параметрами прилеглої цінної історичної забудови, розміщеної в межах історичного ареалу;

будь-які земляні роботи здійснюються за результатами археологічних розвідок, які проводяться у порядку, визначеному цим законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, крім:

- городництва,
- неглибокої оранки,
- робіт із ремонту або заміни дорожнього полотна,
- виконання робіт з обстеження, ремонту, переукладання інженерних мереж,

благоустрою, за винятком розміщення нових елементів благоустрою, пов'язаних фундаментом із землею (грунтом), тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, стаціонарних конструкцій для розміщення зовнішньої реклами,

виконання робіт з ліквідації стихійного лиха, надзвичайних ситуацій, аварій, усунення негативних наслідків, викликаних військовими діями або в ході проведення антитерористичної ситуації та/або здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що здійснюються шляхом проведення операції Об'єднаних сил.

6. Відомості про визначені межі і режими використання зон охорони, буферних зон, історичних ареалів вносяться до Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру як обмеження у використанні земель.

4. На охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.	Забудова територій зон охорони, буферних зон, історичних ареалів населених місць здійснюється у відповідності до визначених або встановлених цим Законом режимів використання. 7. На охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.
Стаття 33. Історико-культурні заповідники та історико-культурні заповідні території ... 5. Положення про історико-культурний заповідник затверджується органом, до сфери управління якого він віднесений при прийнятті рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником. Положення про історико-культурну заповідну територію затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини.	Стаття 33. Історико-культурні заповідники та історико-культурні заповідні території ... 5. Положення про історико-культурний заповідник затверджується органом охорони культурної спадщини, до сфери управління якого він віднесений. Положення про історико-культурну заповідну територію затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини.

6. Межі, зони охорони, обсяги і строки проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту і пристосування об'єктів культурної спадщини, благоустрою історико-культурного заповідника та упорядження історико-культурної заповідної території, а також заходи з охорони і використання об'єктів культурної спадщини, збереження і відтворення традиційного характеру середовища визначаються відповідно у плані організації території історико-культурного заповідника або плані організації історико-культурної заповідної території - науково-проектній документації, що розробляється відповідно до закону в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини. План організації території історико-культурного заповідника затверджується органом, до сфери управління якого він віднесений при прийнятті рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником. План організації історико-культурної заповідної території затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини.	6. Межі, обсяги і строки проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту і пристосування об'єктів культурної спадщини, благоустрою історико-культурного заповідника та упорядження історико-культурної заповідної території, а також заходи з охорони і використання об'єктів культурної спадщини, збереження і відтворення традиційного характеру середовища визначаються відповідно у плані організації території історико-культурного заповідника або плані організації історико-культурної заповідної території. План організації території історико-культурного заповідника державного значення та план організації історико-культурної заповідної території затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини. План організації території історико-культурного заповідника місцевого значення затверджується органом охорони культурної спадщини виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями. Відомості про визначені межі і режими використання території історико-культурного заповідника та історико-культурної заповідної території вносяться до Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру як обмеження у використанні земель. Порядок розробки та затвердження плану організації території історико-культурного заповідника, історико-культурної заповідної території встановлюється Кабінетом Міністрів України
норма відсутня	Стаття 33-4 Науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини 1. Науково-проектною документацією у сфері охорони культурної спадщини є:

1) науково-проектна/науково-дослідна документація із визначення:
 меж і режимів використання території пам'ятки;
 режимів використання пам'ятки;
 меж і режимів використання охоронюваної археологічної території;
 меж і режимів використання зон охорони;
 меж і режимів використання території об'єкта всесвітньої спадщини;
 меж і режимів використання буферних зон;
 меж і режимів використання історичних ареалів,
 меж історичного ареалу;
 2) **план організації** території історико-культурного заповідника;
 3) **план організації** історико-культурної заповідної території.

Науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини визначає спеціальний режим використання території або об'єктів, в тому числі планувальні обмеження у використанні земель у сфері забудови, гранично допустиму висотність будівель та споруд.

Межі територій та обмеження у використанні земель (територій), визначені науково-проектною документацією у сфері охорони культурної спадщини, затвердженою у встановлено порядку, підлягають внесенню до містобудівного кадастру, а також Державного земельного кадастру.

2. Склад та зміст науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Склад зазначених у науково-проектній документації відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру має відповідати вимогам Закону України «Про Державний земельний кадастр».

Науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини містить просторові дані, метадані та інші елементи, що складають його проектні рішення, і розробляється у формі електронного документа, формат якого визначається Кабінетом Міністрів України у складі та змісті науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини.

Науково-проектну документацію у сфері охорони культурної спадщини підписують кваліфікованими електронними підписами відповідальна посадова особа розробника документації. У разі якщо у процесі розроблення науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, проект зазнав змін, такі зміни також засвідчуються кваліфікованими електронними підписами відповідальних осіб, які його розробили.

Проект землеустрою, що розроблявся у складі науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, підписується сертифікованим інженером землевпорядником, який відповідає за якість робіт із землеустрою.

Доступ до матеріалів науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, крім інформації, яка відповідно до закону становить державну таємницю або належить до інформації з обмеженим доступом, не може обмежуватися.

Загальна доступність матеріалів науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини забезпечується відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації" шляхом надання їх за запитом на інформацію, оприлюднення, у тому числі у формі відкритих даних, на єдиному державному веб-порталі відкритих даних, офіційному веб-сайті органу охорони культурної спадщини, який затвердив науково-проектну документацію у сфері охорони культурної спадщини, внесення відповідних даних до Державного земельного кадастру та містобудівного кадастру.

У разі наявності в науково-проектній документації у сфері охорони культурної спадщини інформації, яка відповідно до закону становить державну таємницю або належить до інформації з обмеженим доступом, така інформація подається до органу охорони культурної спадщини, який її затверджує, у вигляді окремого файлу, формат якого визначається Кабінетом Міністрів України, та підписується кваліфікованими електронними підписами відповідальними особами, які розробили документацію.

3. Рішення про затвердження науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини має містити:
назву об'єкта дослідження;

місцезнаходження (місце розташування);
опис меж територій, у разі якщо науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини їх визначає;
опис обмежень у використанні.

Невід'ємною складовою науково-проектної документації, якою встановлюються обмеження у використанні земель, є проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів. За відсутності зазначеного проекту землеустрою науково-проектна документація, яка встановлює обмеження у використанні земель, не може бути затверджена. Протягом десяти робочих днів з дня затвердження науково-проектної документації орган, який її затвердив, має забезпечити подання заяви про внесення встановлених науково-проектною документацією обмежень у використанні земель, до Державного земельного кадастру. Вимоги цього абзацу поширюються на облікову документацію, якою відповідно до цього Закону встановлюються обмеження у використанні земель.

4. Замовником науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини є:

виконавчий орган сільської, селищної, міської ради, на території якої розташована пам'ятка, власники пам'яток чи уповноважені ним особи – щодо науково-проектної документації із визначення: режиму використання пам'ятки (частини пам'ятки); меж і режимів використання території пам'ятки; зон охорони пам'ятки;

орган охорони культурної спадщини за поданням якого територію оголошено охоронюваною археологічною територією – щодо науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання охоронюваної археологічної території;

фізичні та/або юридичні особи, які здійснили підготовку і подання клопотання про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією - щодо плану організації території історико-

культурного заповідника, плану організації історико-культурної заповідної території;

адміністрація історико-культурного заповідника або орган охорони культурної спадщини, до сфери управління якого віднесений історико-культурний заповідник - щодо науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони історико-культурного заповідника;

орган, який забезпечує дотримання режиму історико-культурної заповідної території – щодо науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання зон охорони історико-культурної заповідної території.

виконавчий орган сільської, селищної, міської ради – щодо науково-проектної документації із визначення меж і режимів історичних ареалів;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини – щодо науково-проектної документації із визначення меж історичних ареалів;

органи охорони культурної спадщини, фізичні та/або юридичні особи, які ініціювали номінування об'єкта всесвітньої спадщини - щодо науково-проектної документації із визначення меж об'єкта всесвітньої спадщини;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, орган управління об'єктом всесвітньої спадщини, орган охорони культурної спадщини, на території яких розташований об'єкт всесвітньої спадщини, фізичні та/або юридичні особи, які ініціювали номінування об'єкта всесвітньої спадщини – щодо науково-проектної документації із визначення меж і режимів використання буферної зони об'єкта всесвітньої спадщини;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини, орган управління об'єктом всесвітньої спадщини - щодо науково-проектної документації із визначення режимів використання об'єкта всесвітньої спадщини.

5. Розробниками науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини є науково-проектні чи науково-дослідні організації, які відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним

	Кабінетом Міністрів України. Розробниками проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, що розробляються у складі науково-проектної документації у сфері охорони культурної спадщини, є суб'єкти господарювання, які відповідно до закону є розробниками документації із землеустрою.
Стаття 37-2. Правовий статус об'єкта всесвітньої спадщини ... 2. Межі території об'єкта всесвітньої спадщини і його буферної зони позначаються відповідними знаками, форма та порядок встановлення яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. ...	Стаття 37-2. Правовий статус об'єкта всесвітньої спадщини ... 2. Межі території об'єкта всесвітньої спадщини і його буферної зони позначаються відповідними знаками, форма та порядок встановлення яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. Межі території об'єкта всесвітньої спадщини визначаються в номінаційному досьє. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини протягом місяця з дня включення об'єкта культурної спадщини до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО забезпечує передачу відомостей про встановлені межі об'єкта всесвітньої спадщини до Державного земельного кадастру та до органу, відповідального за ведення містобудівного кадастру як відомості про обмеження у використанні земель. Режими використання об'єкта всесвітньої спадщини визначаються науково-проектною (науково-дослідною) документацією із визначення режимів використання об'єкта всесвітньої спадщини за результатом проведених досліджень, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини. ...
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	

1. Науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини, затверджена до набрання чинності цим Законом, зберігає чинність. Внесення змін до такої документації допускається за умови приведення її у відповідність із вимогами цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України:

до 1 січня 2025 року:

забезпечити переведення в електронну (цифрову) форму матеріалів, якими відповідно до законодавства, яке діяло на момент їх розроблення, здійснювалося визначення обмежень у використанні земель історико-культурного призначення, зон охорони історичних ареалів, буферних зон, територій об'єктів культурної всесвітньої спадщини, встановлених до набрання чинності частиною сьомою статті 47 Закону України «Про землеустрій», та внесення відомостей про такі обмеження до Державного земельного кадастру, а у разі, якщо дійсні межі таких обмежень неможливо встановити на підставі таких матеріалів, - забезпечити розробку проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів;

впровадження програмного забезпечення Державного реєстру нерухомих пам'яток культурної спадщини України, в тому числі на засадах інтероперабельності із Державним земельним кадастром, містобудівним кадастром та іншими інформаційними системами.

3. Установити, що містобудівні умови та обмеження забудови земельних ділянок, видані відповідно до законодавства, яке діяло до набрання чинності цим законом зберігають свою чинність до завершення будівництва відповідних об'єктів.

4. Установити, що межі та режими використання пам'яток культурної та археологічної спадщини, визначені до набрання чинності цим законом, зберігають свою чинність до визначення нових меж та режимів використання таких пам'яток відповідно до цього Закону.